

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΟΣΚΙΝΑ

ΕΝ ΑΝΑΜΟΝΗ
ΤΗΣ ΝΕΑΣ
ΣΕΖΟΝ ΣΤΟ
ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΤΕΧΝΗΣ,
Η ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΤΟΥ
ΑΠΑΝΤΑΕΙ
ΣΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
ΠΟΥ ΚΑΝΟΥΝ
ΛΟΓΟ ΕΩΣ ΚΑΙ ΓΙΑ
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ
ΤΟΥ ΑΝΤΑΜ ΣΙΜΤΣΙΚ
ΩΣ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ
ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

ΤΗΣ ΜΑΙΡΗΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ

Θα κάνει την έκκληση το Εθνικό Μουσείο Συγχρονης Τέχνης της φετινής σεζόν;

Την έκκληση την έχουμε ήδη κάνει διότι, αν και όχι πλήρως ανοικτό, το **ΕΜΣΤ** βρέθηκε κατά τη διάρκεια της documenta 14 στα hotspots της Αθήνας και τώρα στην καρδιά της σύγχρονης τέχνης συμμετέχοντας με τη μόνιμη συλλογή του στον κεντρικό χώρο της διοργάνωσης, στο Φριντερτσιάνουμ (Fridericianum), στο Κάσελ.

Για να δουν οι Έλληνες την έκθεση στο Κάσελ έπρεπε να πληρώσουν αεροπορικό εισιτήριο. Έκκληση για όποιον μπορεί να πληρώσει το εισιτήριο του μετρό για να φτάσει ως το παλιό εργοστάσιο Φιξ σχεδιάζετε;

Ναι, μάλλον θα κάνουμε την έκκληση.

Άλλο ένα «μαλλον» στην ήδη μακρά σειρά των προβλέψεων για το πλήρες ανοίγμα του μουσείου;

Σας απαντώ θετικά υπό την προϋπόθεση ότι όταν λέμε νέα σεζόν, δεν αναφερόμαστε στον Σεπτέμβριο του 2017 αλλά στην περίοδο 2017-2018. Σε αυτή την περίπτωση πιστεύω ακράδαντα ότι θα λειτουργήσει το μουσείο όπως το εννοείτε, εφόσον καταφέραμε όσα καταφέραμε

ως αποτέλεσμα σκληρής προσπάθειας και στρατηγικής ώστε να εφοδιαστεί με τις κατάλληλες προϋποθέσεις. Πετύχαμε δηλαδή να έχει το μουσείο 20 χρόνια μετά την ίδρυση του δημοσιευμένο κανονισμό λειτουργίας. Διπλασίασε τον ετήσιο προϋπολογισμό του με τη βοήθεια του υπουργείου Πολιτισμού (σ.σ. από 400.000 σε 800.000 ευρώ) – αν και παραμένει βεβαίως πενιχρός – ενώ με μετατάξεις, αποσπάσεις και προσλήψεις συμβασιούχων μέσω ΑΣΕΠ έχουμε ήδη το απαιτούμενο προσωπικό. Επιπλέον έχουμε τα εχέγγρα για να εξασφαλίσουμε τη δωρεά του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος. Γι' αυτό πιστεύω ότι ο Έλληνας πολίτης ή ο ξένος επισκέπτης μέσα στους επόμενους μήνες θα είναι σε θέση – αν δεν συμβεί κάτι απρόοπτο – να μπορεί να δει το μουσείο να λειτουργεί πλήρως.

Με την «πλήρη λειτουργία» εννοούμε ότι πλέον θα δούμε εκτεθειμένη τη μόνιμη συλλογή κι όχι μόνο περιοδικές εκθέσεις όπως μέχρι σήμερα;

Είναι πιο εύκολο από ποτέ να δούμε τώρα τη μόνιμη συλλογή. Και σε αυτό μας βοήθησε η έκθεση στην documenta 14, διότι όπου χρειαζόταν αναγκαστικά με κάνουμε έλεγχο και συντήρηση έργων αποθηκευμένων για πολλά χρόνια. Τώρα, μόλις επιστρέψουν από το Κάσελ, θα είναι έτοιμα να εκτεθούν. Δεύτερον, είδαμε στημένα τα έργα στον χώρο, διαπιστώσαμε τον τρόπο που «συνομιλούν» μεταξύ τους κι εντοπίσαμε προβλήματα προς διόρθωση. Ουσιαστικά στο κτήριο του μουσείου θα παρουσιάσουμε την έκθεση του Φριντερτσιάνουμ ελαφρώς εμπλουτισμένη.

Ηταν δηλαδή μια προβα τζενεράλε;

Απολύτως. Και στην περίπτωση μας είχε το εξής θετικό: δημοσιοποιήθηκε μεγάλο μέρος της συλλογής. Δεν έχει γίνει από κανένα άλλο ελληνικό μουσείο ποτέ ως σήμερα στο εξωτερικό τόσο μεγάλη έκθεση. Περιλαμβάνει 220 αντιπροσωπευτικά έργα της συλλογής μας, αν και είναι γεγονός ότι εμπλουτίστηκε με δάνεια διότι είχαμε κάποια κενά, τα οποία αν παρέμειναν δεν θα δίνανε τη σωστή εικόνα ιδίως για τους Έλληνες καλλιτέχνες.

Δεν υπήρξε όμως τεκμηρίωση για την έκθεση. Είναι αφανη από τις εκδόσεις της documenta 14, σαν να μην έγινε...

Είναι ένα θέμα αυτό κι οφείλεται στο ότι η documenta 14 είχε ξεκινήσει ήδη την παραγωγή του εκδοτικού της προγράμματος πριν συμφωνηθεί η δική μας συνεργασία. Ο κατάλογος έκλινε το 2016, όταν ήμασταν στη φάση των διαπραγματεύσεων. Κάναμε μια πρωϊκή προσπάθεια και βγάσαμε κατάλογο και στα ελληνικά (με αγγλική περίληψη) και στα αγγλικά (με γερμανική περίληψη) έστω και στο τέλος της έκθεσης, ο οποίος τουλάχιστον την τελευταία εβδομάδα θα βρισκόταν στα πωλητήρια της documenta 14.

Όσο η συζήτηση προχωρά, είναι εμφανής η αντίφαση ανάμεσα στη θετική προσέγγιση της **Κατερίνας Κοσκίνα** και την περιρρέουσα κατάσταση: ένα άδειο κτήριο, καθώς αυτή τη στιγμή δεν φιλοξενεί κάποια έκθεση. Υποστελεχωμένο με μόλις έναν μόνιμο φύλακα, αν και το μουσείο φυλάσσεται επαρκώς από τους συμβασιούχους. Αν κατ'ελάχιστον απαιτούνται για τη μισθοδοσία και κάποιες από τις λειτουργικές δαπάνες 1,2 εκατ. ευρώ, η ενισχυμένη επιχορήγηση από το ΥΠΠΟ

– «πενιχρή» όπως λέει η ίδια η **Κατερίνα Κοσκίνα** – φτάνει μόλις τα 800.000 ευρώ. Η δική της παραμονή στη διευθυντική καρέκλα λήγει στα τέλη Νοεμβρίου, ενώ εκτιμάται ότι η απόφαση από την προσφυγή της στο ΣτΕ για τη διεκδίκηση μιας πλήρους θητείας (η οποία θα συζητηθεί ύστερα από αναβολές στα μέσα Σεπτεμβρίου) ίσως να μην έχει εκδοθεί. Και παράλληλα φουντώνουν οι φήμες που θέλουν τον καλλιτεχνικό διευθυντή της documenta 14 Ανταμ Σίμτσικ να καλοβλέπει τη θέση και την κυβέρνηση να φέρεται να εξετάζει ακόμη και να τροποποιήσει τα τυπικά προσόντα που απαιτούνται ώστε να του δώσει τη διεύθυνση του μουσείου. Από πού πηγάζει η αισιοδοξία της;

«Έχει να κάνει με το αν βλέπεις το ποτήρι μισογεμάτο ή μισοάδειο» απαντά. «Γενικά δεν είμαι αισιόδοξος άνθρωπος, αλλά παθιασμένος. Κι έχω μάθει ότι το πάθος, η ενέργεια και ο χρόνος που βάζεις αποφέρουν καρπούς. Είμαστε σε μια χώρα με τεράστια οικονομικά προβλήματα. Πρέπει η πολιτεία όμως να καταλάβει κάτι πολύ απλό. Στο μουσείο που έδιναν 400.000 τον χρόνο και δεν έβγαине υπήρχαν 15 άτομα σε 3.000 τ.μ. Τώρα μιλάμε για 20.000 τ.μ., ένα κτήριο ενεργοβόρο με προς το παρόν 60 άτομα προσωπικό για την κάλυψη των άμεσων αναγκών του. Δεν μπορώ να μην λάβω υπόψη μου ότι το ΥΠΠΟ με τις περιορισμένες δυνάμεις του έκανε μια πολύ ουσιαστική κίνηση σχετικά με τον προϋπολογισμό και τη βοήθεια στην αύξηση του προσωπικού. Πλέον δεν είναι “γεφύρι της Αρτας”, αλλά γεφύρι με την Ευρώπη και τον κόσμο. Είναι αναγκαιότητα και υποχρέωση να ανοίξει ώστε ο ευρωπαίος πολίτης κι ο Έλληνας να νιώθει περήφανος που δεν υπολείπεται των υπόλοιπων δυτικών πρωτευουσών.

Όσο για τη θητεία μου, ανέλαβα κάτι δύσκολο σε μια άχαρη στιγμή, γνωρίζοντας ότι οι θέσεις αυτές έχουν να κάνουν με τη χώρα, δεν είναι προσωπικές υποθέσεις. Δεν μπορείς να συναρτάς την απόδοσή σου με ό,τι σου συμβαίνει, δίκαιο ή άδικο. Ντρέπομαι που δεν λειτουργεί το μουσείο όπως θα έπρεπε και γι' αυτό και βάζω όλες μου τις δυνάμεις. Η θητεία, όμως, είναι δικαίωμα και νόμος και είναι τετραετής. Διεκδικώ το νόμιμο, μια δική μου πλήρη θητεία. Θεωρώ ότι η πολιτεία θα επιληφθεί του συγκεκριμένου προβλήματος λαμβάνοντας υπόψη της τι έχει γίνει στο μουσείο και τι προβλέπει ο νόμος».

